

[Chr. Christensen]

Samtidig er det meget væsentligt, at vi lærer eleverne konsekvens, sådan at eleverne forstår, at af deres handlinger kommer der en konsekvens, positiv eller negativ, men der er altid en konsekvens. Skolen står mange steder i en dyb disciplinkrise. Mange elever snydes for den undervisning, de har krav på, mange elever snyder med deres urolige opførsel og adfærd kammeraterne for en meningsfyldt skoletid, og mange elever snyder sig selv. Mange lærere bliver psykisk og arbejdsmæssigt kørt ned, ja, der er endog lærere, der kommer hjem og sukker og græder, og frygten for næste skoledag får dem til at overveje at holde op i utide, hvad nogle også gør.

Vi må glæde os over de mange skoler ude over landet, hvori der foregår et positivt og gnidningsløst arbejde, men vi må ikke glemme de steder, hvor det er galt. Derfor må vi appellere til forældre og til myndigheder om forståelse for skolens alvorlige situation og samtidig slå fast, at urimelige og uigennemtænkte besparelser på materiel og skematimer kan blive særdeles kostbare i det lange løb. Derfor tror jeg, det er nødvendigt, at vi får en holdningsændring i den danske skole.

Jeg skal kort omtale de dagsordensforslag, der er stillet. Det, fru Mimi Stilling Jakobsen har stillet, er jo på to punkter helt i overensstemmelse med holdninger, vi har, og også forslag, vi har fremsat her. Jeg tænker ikke mindst på spørgsmålet om afgangsprøve efter 9. klasse på to niveauer. Men jeg tror også, at man hos centrum-demokraterne er klar over, at punkt 2 giver os svære vanskeligheder, for man har her en fornemmelse af, at det ligesom er et centraliseret styre, man siger imod, hvorimod vi satser stærkere på et decentraliseret styre og først og fremmest forældre styre. Da det ikke har været muligt at få fjernet punkt 2, vil vi undlade at stemme.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det indlæg, ordføreren for forslagsstillerne kom med i starten af denne debat, kan jeg egentlig kun karakterisere som beklageligt. Jeg synes, der er god grund til fra tid til anden at drøfte folkeskolen, dens formål og dens situation, oftest med henblik på så at sige at sætte nogle gode cirkler i gang, sjældnere med henblik på at få egentlige lovæn-

dringer. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg på den baggrund oplevede fru Mimi Stilling Jakobsens indlæg som overordentlig enøjet og lidet konstruktivt.

Når der tales om at inddrage det omgivende samfund, siger fru Mimi Stilling Jakobsen, at det, man så vil, i virkeligheden bare er at få de unge ud af skolen, for så er de i hvert fald ikke trætte af den. Nej, det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om at give de unge en fornuftig og realistisk baggrund for tilegnelse af teoretisk viden, og fordi vi ikke følger alle CDs ønsker om boglige krav i skolen, bliver det sagt, at dermed dropper vi helt enhver form for tale om boglig indlæring. Nej, vi ønsker en fornuftig vægtning af teori og praksis og med plads til de kreative muligheder. Og sådan kunne man blive ved med eksempler fra fru Mimi Stilling Jakobsens indlæg.

Jeg har dertil kun at sige, at jeg synes ikke, det er den type debat, vi har brug for, når vi en gang imellem skal drøfte folkeskolens forhold.

Fru Karen Højte Jensen erklærede, at optrapningen af skoletræthed skete i takt med indførelsen af den nye skolelov. Det turde dog vist være en påstand og en årsagssammenhæng, som fru Karen Højte Jensen næppe kan føre bevis for. Så blev det endvidere sagt i indlægget, at alle elever puttes i samme kasse uden mulighed for individuel udfoldelse. Det kan fru Karen Højte Jensen næppe engang selv tro på. Jeg tiltror hende større kendskab til skolens faktiske dagligdag.

Når hun spørger, om jeg kan bekræfte, at det er udokumenteret, at prøver er fremmede for, jeg tror, udtrykket var uro og skoletræthed, må jeg sige, at det kan jeg ikke bekræfte. Der var senere en af ordførerne, der var inde på, at bl. a. den lange tid, der går med at få afviklet prøverne, i høj grad er belastende for livet i skolen, ikke blot for de klasser, der går til prøve, men også for andre klasser på skolerne, simpelt hen fordi det involverer en række lærere.

Fru Karen Højte Jensen spurgte mig, om jeg agtede på baggrund af nogle få skoletrætte elever at ændre loven. Når det spørgsmål kan stilles, må det skyldes, at fru Karen Højte Jensen næppe har hørt mit første indlæg, hvor jeg klart gav udtryk for, at jeg ikke agtede at foreslå ændringer af folkeskoleloven. Men jeg vil gerne – og det har jeg også givet